

Цього вечора майже усі місцеві жителі були вдома, окрім Гуда, який не поспішаючи шкандибав по не дуже рівній брущатці. Настрій в нього був поганий і це відчувалось у його лінійній ході... Раптово почувся звук автомобіля. Гуд не роздумуючи сховався у найближчому проході між двома домами, не бажаючи бути поміченим. Він не любив коли його бачили у цьому районі. Мабуть інстинктивно, але Гуд ледь встиг сховатись. Машина зупинилась майже біля Гуда за кілька метрів від його схованки. Мерседес темно-синього кольору з номерами іншого міста. Цікаво. Що вони роблять у цьому місці так пізно?

З під'їзду будинку вийшла жінка з великою скринькою в руках. Відчинились двері мерседеса і жінка обережно передала скриньку людині в автомобілі.

— Люсьєн, як це сталося? — почувся чоловічий голос.

— Я не знаю. Я ніколи б так не вчинила... — жінка почала хлюпати носом.

— Нікому нічого не розповідай... — тихо промовив чоловік. — Все буде гаразд.

Автомобіль від'їхав від дому. Постоявши трохи на вулиці та переконавшись, що ніхто не бачив її, жінка повернулася в під'їзд. Незважаючи на темний час доби, Гуд зумів розгледіти зовнішність жінки. Повна блондинка середнього зросту, років за п'ятдесят...

Пройшов місяць і Гуд забув про випадкову зустріч і жінку, як плакала біля під'їзду на маленькій непримітній вулиці. Але випадок вирішив за нього. Зайшовши до місцевої бакалії, Гуд взяв з полиці два віскі і підійшов до каси. Продавчиня відсканувала віскі і попросила Гуда розрахуватись. Він одразу ж впізнав в касирці бакалії повну гарно одягнену білявку, яка передала величезну скриню чоловіку в мерседесі.

***

Небо було сірим і похмурым, і Гуд згадав про жінку і велику скриню, яку бачив напередодні. З цікавості або бозна ще чому, Гуд навіть пояснити не міг чому саме, але Гуд вирішив дізнатись більше про місце і будинок з якого ввечері вийшла жінка з великою скринню. Він запропонував своїй подрузі, Маргарет, прогулятись в день по цьому району і розпитати про жінку та мерседес.

Дочекавшись коли стемніє, Гуд і Маргарет вирішили пройтись по маленькій вулиці.

Густий як молоко туман окутав місто. Невеликі будинки були схожі на примар, а їх розпливчасті силуети нагадували привидів з великими очима. Бруківка була мокра від дощу, який посилювався. По цій дорозі рідко ходили перехожі у темний час доби. Мешканці не могли пояснити чому це місце завжди вважалось містичним, але багато загадкових подій у місті ставалось саме тут.

Недійшовши ста метрів до під'їзду, з якого вийшла дорого одягнена білявка, Гуд побачив двох молодиків, які вийшли з того ж самого під'їзду. Раптово почувся звук автомобіля і Гуд, потягнувши Маргарет у прохід між домами, побачив той самий мерседес з

номерами іншого міста. Як тільки мерседес зупинився, двоє молодиків поспішно сіли в мерседес і він одразу ж поїхав.

Почекавши поки мерседес зникне з поля зору, Гуд та Маргарет підійшли до під'їзду.

— Гуд, я не піду туди, — схвильовано бурмотіла Маргарет. — Ти сказав, що ми тільки прогуляймося по цій вилиці і все. Місцеві обходять її стороною.

— Маргарет, люба. Ми тільки заїдемо в під'їзд і все.

Увійшовши до під'їзду, Маргарет не повірили очам. Він мав дороге оздоблення і тут явно жили місцеві багатії. У цьому районі живуть переважно робітники і дуже мало заможних людей.

Піднявшись на четвертий поверх, Гуд побачив напіввідкриті двері у мансарду. Впевнившись, що там нікого не було, він та Маргарет зайшли у приміщення. Воно було досить маленьке і на стіні висіло велике дзеркало.

Кімната почала швидко наповнюватись густим туманом. Не побачивши нічого цікавого, Маргарет була розчарований.

— Тільки час згаяли. Краще б до місцевого бару завітали, — скиглила дівчина. — Все, з мене гаразд. Я повертаюсь додому.

Вийшовши з мансарди, Маргарет здалося, що стіни під'їзду пофарбовані в інший колір. В неї дуже закружилась і почала нестерпно боліти голова і вона подумала, що помилилась.